

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ

Σ.Ε.Β., Έρευνα για τις ανάγκες των επιχειρήσεων, 2005-2007, Ιούνιος 2004

Εισαγωγή - Σύνοψη - Κύρια συμπεράσματα

Πολλές επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν σήμερα προβλήματα στην εξεύρεση καταλλήλων στελεχών εκπαιδευμένων σε ειδικότητες αιχμής και εξοπλισμένων με σύγχρονες γνώσεις και δεξιότητες που ζητούνται από την αγορά εργασίας. Αυτό δημιουργεί σοβαρά προβλήματα στη λειτουργία των επιχειρήσεων και στην ανταγωνιστικότητά τους, εμποδίζοντας παράλληλα τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης, την ώρα που η ανεργία στη χώρα βρίσκεται σε υψηλά επίπεδα. Πολλές φορές αυτό οφείλεται και στο ότι τα συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης δεν καλύπτουν ή δεν προσφέρουν επαρκείς γνώσεις στους τομείς αυτών των ειδικοτήτων, ούτε όμως σύγχρονες γνώσεις και ικανότητες που είναι αναγκαίες στην κοινωνία και οικονομία της γνώσης.

Τέτοια συμπεράσματα είχαν προκύψει από προηγούμενη έρευνα που πραγματοποίησε ο ΣΕΒ το 2001 η οποία αφορούσε τις ανάγκες των επιχειρήσεων σε ειδικότητες αιχμής.

Η παρούσα έρευνα επιδιώκει να αναδείξει και να γνωστοποιήσει ευρέως τις ανάγκες της βιομηχανίας, του τομέα των υπηρεσιών, του κλάδου των κατασκευών και των εξορυκτικών επιχειρήσεων για ειδικότητες αιχμής κατά την τριετία 2005-2008. Στόχος είναι τα συμπεράσματα της έρευνας να χρησιμοποιηθούν από όλους τους φορείς εκπαίδευσης και κατάρτισης του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, προς όφελος της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας και για την δημιουργία περισσότερων και καλύτερων θέσεων απασχόλησης.

Τα αποτελέσματα είναι εντυπωσιακά

✓ Το 81% των επιχειρήσεων δηλώνουν ότι σχεδιάζουν να κάνουν προσλήψεις νέων στελεχών σε ειδικότητες τριτοβάθμιας εκπαίδευσης την επομένη τριετία.

✓ Το 67% των επιχειρήσεων σχεδιάζει να προσλάβει συνεργάτες με προ-τριτοβάθμια εκπαίδευση.

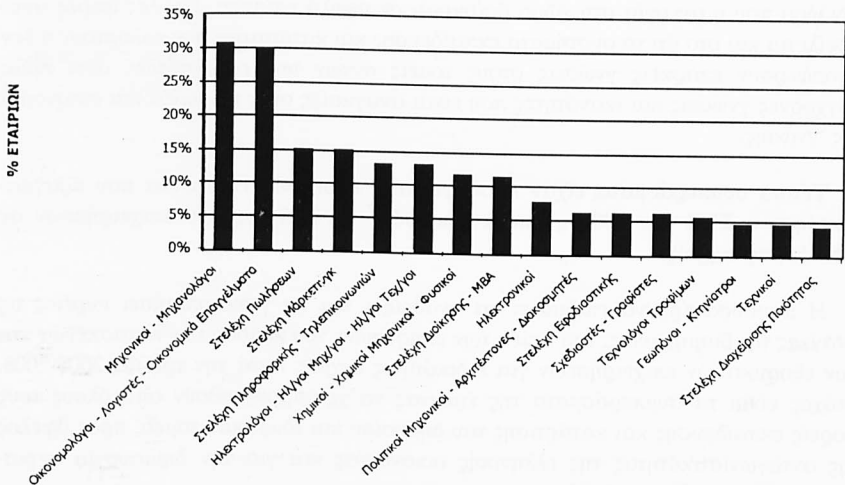
✓ Το 68% των επιχειρήσεων σκοπεύει να εκπαιδεύσει στελέχη από το υφιστάμενο προσωπικό τους με τριτοβάθμια εκπαίδευση.

✓ Το 50% σχεδιάζει να εκπαιδεύσει συνεργάτες τους με χαμηλότερη εκπαίδευση.

✓ Το 48% δηλώνει ότι υπάρχουν ειδικότητες τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που λείπουν ή σπανίζουν σήμερα από την περιφέρειά τους, ενώ το 60% δηλώνει αντίστοιχη έλλειψη σε ειδικότητες προ-τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Οι περισσότερες επιχειρήσεις σχεδιάζουν να προσλάβουν νέα στελέχη με ειδικότητες που ανταποκρίνονται στις λειτουργίες παραγωγής, μάρκετινγκ - πωλήσεων και οικονομικής διαχείρισης (αναλυτικά οι περισσότερες ζητούμενες ειδικότητες στο επόμενο διάγραμμα).

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΖΗΤΗΣΗ - ΤΡΙΤΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ



Κάποιες νέες ανερχόμενες ειδικότητες παρουσιάζουν αυξημένη ζήτηση σε σχέση με την προηγούμενη έρευνα του ΣΕΒ, όπως

- ✓ η διαχείριση της ποιότητας
- ✓ η υγιεινή και ασφάλεια της εργασίας και
- ✓ η εφοδιαστική (logistics).

Η μεγάλη πλειονότητα των επιχειρήσεων θεωρεί πολύ σημαντικό τα στελέχη τους να έχουν

- καλές βασικές γνώσεις του αντικειμένου τους
- ικανότητες απόκτησης νέων γνώσεων
- γνώσεις και ικανότητες επικοινωνίας, επιχειρηματικότητας, ομαδικής εργασίας, ικανότητες χρήσης και αξιοποίησης νέων τεχνολογιών
- γνώσεις ξένων γλωσσών, με κυρίαρχη την αγγλική γλώσσα.

Δηλώνουν όμως κατά μεγάλη πλειονότητα ότι το εκπαιδευτικό σύστημα δεν εξοπλίζει επαρκώς τα νέα στελέχη με τις γνώσεις και ικανότητες που ζητούν.

Οι κύριοι παράγοντες που ωθούν τις επιχειρήσεις να αναζητήσουν εκπαιδευμένο προσωπικό σε συγκεκριμένες ειδικότητες είναι

✓ Ο τεχνολογικός και οργανωτικός εκσυγχρονισμός με εισαγωγή νέας τεχνολογίας στην παραγωγή και νέων συστημάτων οργάνωσης και διοίκησης.

✓ Η επέκταση του αντικειμένου δραστηριότητας και η αναγκαία εξ αυτού οργανωτική ανασυγκρότηση. Ιδιαίτερα σημαντικός είναι αυτός ο λόγος στις επιχειρήσεις του κατασκευαστικού κλάδου.

Διαπιστώσεις - προτάσεις του ΣΕΒ

Τα αποτελέσματα της έρευνας οδηγούν σε πέντε διαπιστώσεις - προτάσεις του ΣΕΒ για τη βελτίωση των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης με σκοπό την σύζευξη προσφοράς και ζήτησης ειδικοτήτων και την δημιουργία περισσότερων και καλύτερων θέσεων απασχόλησης σε βιώσιμες ανταγωνιστικές επιχειρήσεις

1. Υπάρχει ζήτηση νέων στελεχών που υποδηλώνει την ύπαρξη ευκαιριών δημιουργίας θέσεων απασχόλησης.

2. Οι επιχειρήσεις έχουν ανάγκη να εκπαιδεύουν συνεχώς τους εργαζομένους τους. Αυτή είναι μία υγιής και αισιόδοξη τάση. Χρειάζεται να διευκολυνθεί και να ενισχυθεί με φοροαπαλλαγές, για τις επιχειρήσεις και ατομικά για τους εργαζομένους, και με άρση γραφειοκρατικών περιορισμών που εμποδίζουν την υλοποίηση προγραμμάτων κατάρτισης εργαζομένων στις ιδιωτικές επιχειρήσεις.

3. Αναδεικνύονται νέες ανερχόμενες ειδικότητες που σχετίζονται με τη διαχείριση της ποιότητας, και την υγιεινή και ασφάλεια της εργασίας. Αν και αυτή η ζήτηση

εμφράζεται από σχετικά μικρότερο αριθμόν επιχειρήσεων, αναδεικνύει την ποιοτική στροφή της ελληνικής επιχείρησης.

4. Οι σύγχρονες επιχειρήσεις αναζητούν ένα αναβαθμισμένο ανθρώπινο δυναμικό με ευρύτερες ικανότητες, κοινωνικές και προσωπικές, τις οποίες όμως το εκπαιδευτικό σύστημα δεν παρέχει επαρκώς. Χρειάζεται άμεση αναθεώρηση των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης.

5. Σημαντικές αλλαγές που προτείνονται προς αυτή την κατεύθυνση για τα συστήματα εκπαίδευσης και κατάρτισης είναι

- να προσανατολιστούν στις ανάγκες της κοινωνίας και της οικονομίας της γνώσης ενσωματώνοντας μηχανισμούς της αγοράς.
- να εισαχθούν στοιχεία ευελιξίας, με αυτονομία λειτουργίας σε επίπεδο εκπαιδευτικού ιδρύματος και με παροχή σπονδυλωτών προγραμμάτων σύμφωνα με τις ιδιαίτερες ανάγκες των εκπαιδευομένων.
- να στοχεύσουν στην διαμόρφωση ολοκληρωμένων προσωπικοτήτων.
 - i. με βάθος γνώσης του αντικειμένου τους.
 - ii. με ευρύτερες δεξιότητες και ικανότητες.

X . Μ π α λ ό γ λ ο υ , *Οι Αρχαίοι Έλληνες για τους Οικονομικούς Κινδύνους και την Κάλυψή τους*, Αθήνα: Ακαδημία Αθηνών, Μελέτες Νο 2, 2004, σσ. 213, ISBN 960-404-050-2

Η μελέτη αποτελείται από έξι κεφάλαια ο σκοπός και τα περιεχόμενα των οποίων δεν αναπτύσσονται από τον συγγραφέα σε κάποια εισαγωγή προς ενημέρωση του αναγνώστη. Παρά την αδυναμία της αυτή, η εν λόγω έρευνα προσφέρει στον αναγνώστη πολλά στοιχεία για τις οικονομικές ιδέες και σκέψεις των αρχαίων Ελλήνων που στηρίζονται σε ενδελεχή εξέταση πρωτογενών και δευτερογενών βιβλιογραφικών πηγών σε πολλές γλώσσες. Όπως είναι γενικά αποδεκτό, δεν είναι στην αρμοδιότητα του βιβλιοκριτικού να περιγράψει τους στόχους του βιβλίου αλλά να διαπιστώσει, εκτός των άλλων, εάν αυτοί που ρητά επισημαίνονται από τον συγγραφέα επιτυγχάνονται με την ανάλυσή του. Γι' αυτό και δεν θα προβώ σε παρουσίασή του ως προς ειδικούς και συγκεκριμένους στόχους, αλλά θα περιγράψω τι περιλαμβάνει το βιβλίο.

Στο πρώτο κεφάλαιο με τίτλο “Η Αρχαία Ελληνική Οικονομία: Οικονομία του Οίκου ή σύγχρονη Οικονομία;”, ο συγγραφέας εξετάζει με ποιον τρόπο οι διάφοροι μελετητές θεώρησαν ότι η οικονομία της εποχής του (κυρίως) 5ου και 4ου π.χ. αιώνα στην αρχαία Ελλάδα προσομοιάζει τον σύγχρονο καπιταλισμό. Αφού με αρκετή σαφήνεια και προσοχή αναφερθεί στις θέσεις τους δεν καταλήγει σε δικό του συμπέρασμα χαρακτηρισμού της εν λόγω εποχής. Κάθε οικονομικό σύστημα μπορεί να οριοθετηθεί βάσει τριών θεμάτων: (α) του ιδιοκτησιακού καθεστώτος και των κινήτρων, (β) της φύσης (εγγρήματης ή μη) των ανταλλαγών και του σκοπού τους (κέρδος ή επιβίωση), και (γ) της λειτουργίας διαφόρων οικονομικών θεσμών (π.χ. τράπεζες, νομική κάλυψη συνεταιρισμών, κ.λπ). Βάσει αυτών των ελαχίστων προδιαγραφών ο συγγραφέας θα μπορούσε να καταλήξει ότι η οικονομία της εξεταζομένης περιόδου μπορεί να χαρακτηριστεί ως πρωτο-καπιταλιστική και έτσι να οδηγήσει τον αναγνώστη στην σκέψη ότι ο θεσμός της ασφάλισης που θα διερευνηθεί στη συνέχεια δεν έχει τα χαρακτηριστικά και στόχους μιας σύγχρονης οικονομίας της αγοράς.

Στο δεύτερο κεφάλαιο “Η Έννοια του Οικονομικού Κινδύνου και η Απουσία του από την Οικιακή Οικονομία” εξετάζονται πώς εννοούσαν οι αρχαίοι Έλληνες τον όρον οικονομία και τι είδους οικονομικούς κινδύνους διέβλεψαν. Από μόνο του αυτό το κεφάλαιο αποτελεί μελέτη με τον εν λόγω στόχο αφού με πληρότητα ο συγγραφέας εξετάζει αυτά τα θέματα και παρουσιάζει και διερευνόμενο πρωτογενές υλικό για πρώτη φορά (π.χ. η συμβολή του Δίωνος Χρυσσοστόμου). Ο αναγνώστης εντυπωσιάζεται με την πρωτοποριακή θέση του συγγραφέα (σ. 71)- την οποία δεν συμμερίζομαι καθόλου- ότι η Αθηναϊκή συμμαχία της Δήλου συνιστούσε συμφωνία ασφαλιστικής εταιρείας (sic).

Στο τρίτο κεφάλαιο που τιτλοφορείται “Ο Οικονομικός Κίνδυνος στο Εμπόριο και το Ναυτικό Δάνειο” ο Μπαλόγλου διερευνά (παρά το γεγονός ότι δεν τονίζεται στην εισαγωγή αυτού του κεφαλαίου), εάν είχαν άλλοι λαοί πριν από τους Έλληνες αναγνωρίσει τους υψηλούς οικονομικούς κινδύνους ανταλλαγών που απορρέουν από συγκεκριμένες εμπορικές δραστηριότητες. Επίσης, εξετάζει τις διάφορες μορφές εμπορίου που είχαν αναγνωρίσει οι Έλληνες και το στοιχείο του κινδύνου που ενυπήρχε σε αυτές. Τα θέματα αυτά διερευνώνται με πολύ προσοχή από τον συγγραφέα που φέρνει στο φως στοιχεία που πιστοποιούν ότι οι αρχαίοι Έλληνες είχαν εντοπίσει τους κινδύνους που απειλούσαν τις οικονομικές μεταφορές και τις διεθνείς ανταλλαγές. Δεν γίνεται αντιληπτό όμως από τον αναγνώστη, εάν στην συγκάλυψη των ναυτικών κινδύνων και δανείων της εποχής ενυπήρχε μηχανισμός θαλάσσιας ασφάλισης. Επίσης, ενώ σε αρκετά σημεία του κεφαλαίου γίνεται αναφορά για τις προσπάθειες των αρχαίων Αθηναίων να “περιφρουρήσουν” νομικώς τα δικαιώματα του δανειστή ναυτικών κεφαλαίων (π.χ. σελ. 108), δεν αναφέρεται

από τον συγγραφέα η προφανής θέση τους για την ύπαρξη μιας “απρόσεκτης” συμπεριφοράς εάν υπάρχει αντασφάλιση (δηλ. το πρόβλημα του moral hazard).

Στο τέταρτο κεφάλαιο “Ο Κίνδυνος στο Δημοσιονομικό Πρόγραμμα του Ξενοφώντος”, ο συγγραφέας παρουσιάζει τα πολύ γνωστά στοιχεία των οικονομικών ιδεών και προτάσεων του Ξενοφώντος για την αύξηση των δημοσίων εσόδων της πόλεως των Αθηνών. Επικεντρώνει βέβαια την ανάλυσή του στις προτάσεις του Ξενοφώντος για την σύσταση μετοχικής επιχείρησης (σσ. 134-5), αλλά δεν διευκρινίζει εάν το ύψος των επιχειρηματικών κινδύνων δικαιολογεί αμοιβή υπό μορφήν κέρδους. Ενδιαφέρουσα είναι όμως η ανάλυση του Μπαλόγλου για το εάν και σε ποιο βαθμό οι συστάσεις του Ξενοφώντος υιοθετήθηκαν από τους συμπατριώτες του.

Στο πέμπτο κεφάλαιο ο συγγραφέας διερευνά το “Ασφαλιστήριο Συμβόλαιο του Μεγάλου Αλεξάνδρου” με το οποίο - όπως θεωρεί ο συγγραφέας- έπεισε τους στρατιώτες του να τον ακολουθήσουν στην εκστρατεία του. Το ανύπαρξο αυτό συμβόλαιο όμως δεν πείθει εμένα. Από την ανάγνωση όλων των στοιχείων που προσκομίζει ο συγγραφέας για να “αποδείξει” την ύπαρξη αυτού του αόρατου συμβολαίου, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι ο Μ. Αλέξανδρος δεν υποσχέθηκε υλικές ανταμοιβές στους στρατιώτες του λόγω των υψηλότερων κινδύνων που ανέλαμβαναν, αλλά κάτι τελειώς διαφορετικό. Τους υποσχέθηκε υψηλές ανταμοιβές ως αμοιβή της “παραγωγικής” τους (δηλ. πολεμικής) προσπάθειας και ως κίνητρο για να ξεπεράσουν την αρνητική στάση και συμπεριφορά που θα είχαν έναντι του κινδύνου (risk aversion). Με άλλα λόγια, ο συγγραφέας τονίζει στην ανάλυσή του ότι ο Μ. Αλέξανδρος αντάμειβε τους στρατιώτες του για τους υψηλούς κινδύνους με την μορφή αντασφαλιστρού, ενώ εγώ θεωρώ ότι τους αντάμειβε με την μορφή κινήτρου και ανταμοιβής της προσπάθειας (όχι εργασίας αλλά κατάκτησης). Εκτός του ότι ο συγγραφέας χρησιμοποιεί πολλά εδάφια με τα οποία προσπαθεί “τραβώντας από τα μαλλιά” τις λέξεις (π.χ. σ. 155-6) να δείξει ότι ο Μ. Αλέξανδρος είχε συστήσει ασφαλιστικό πρόγραμμα για τους στρατιώτες του, εμβάλλει άλλα θέματα (π.χ. η ιστορία των Βασιλέων της Μακεδονίας) των οποίων δεν διαφαίνεται η συνάφεια με το εξεταζόμενο θέμα.

Στο τελευταίο κεφάλαιο με τίτλο “Η Ασφαλιστική Επιχείρηση κατά τους Ελληνιστικούς Χρόνους” όπου εξετάζεται η “ασφαλιστική επιχείρηση κατά τους Ελληνιστικούς χρόνους” το ενδιαφέρον του αναγνώστη έλκει η πρόταση του Αντιμένου για την ίδρυση κρατικής επιχείρησης ενοικίασης υπηρεσιών ασφαλείας. Θα ήταν πλησιέστερα στην ουσία των οικονομικών μηχανισμών ο συγγραφέας, εάν είχε χαρακτηρίσει έτσι την πρόταση του Αντιμένου παρά ως “ίδρυση ασφαλιστικής επιχείρησης”. Δεν είναι ίδιοι οι σημασιολογικοί και οικονομικοί λόγοι και δράσεις λειτουργίας τέτοιων διαφορετικών επιχειρήσεων. Στην επιχείρηση παροχής ασφα-

λειας (διαφύλαξης ή προστασίας) την οποία θεωρώ ότι πρότεινε ο Αντιμένης, παρέχεται υπηρεσία, ενώ με την ασφαλιστική επιχείρηση που θεωρεί ο Μπαλόγλου γίνεται μεταβίβαση κινδύνων. Και οι δύο είναι επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών που καλύπτουν όμως διαφορετικές ανάγκες. Η πρώτη λόγω του υψηλού κόστους λειτουργίας μικρών επιχειρήσεων (ατομική προστασία) και η δεύτερη ως μεταβίβαση ανάληψης κινδύνων.

Κλείνοντας- όπως απότομα κλείνει και ο συγγραφέας- παρά τις παραπάνω θέσεις ασυμφωνίας μου με τα συμπεράσματα και προτάσεις του, οφείλω να επισημάνω την πρωτοτυπία του θέματος που ανέλαβε να διεκπεραιώσει και την ογκώδη εργασία που απαιτούσε εκ μέρους του αυτή η προσπάθεια. Για το θέμα όμως που πραγματεύεται η μελέτη του μένουν αναπάντητα ερωτήματα, όπως: (α) σε ποια έκταση και βαθμόν είχαν οι αρχαίοι Έλληνες αναγνωρίσει την ασφάλεια έναντι των κινδύνων ως αποζημίωση ή ως κίνητρο για μείωση της απέχθειας έναντι των κινδύνων, (β) η ασφάλιση αυτή ήταν κίνητρο για ανάληψη πράξεων ή αποζημίωση ατυχιών και απρόβλεπτων καταστάσεων, (γ) πώς είχαν διαβλέψει την στάση των ατόμων έναντι των οικονομικών κινδύνων (αποστρέφονταν τον κίνδυνο ή ήταν ριψοκίνδυνοι), (δ) η οικονομία τους είχε και σε ποιο βαθμό ομοιότητες με την σύγχρονη οικονομία της αγοράς στο θέμα των ασφαλίσεων. Αυτά αλλά και παρόμοια ερωτήματα αφήνονται ουσιαστικά αναπάντητα αφού δεν υπάρχουν συμπεράσματα με τα οποία ο συγγραφέας ολοκληρώνει την μελέτη του πληροφορώντας για την συμβολή και τις θέσεις του τον αναγνώστη. Συνεπώς, το θέμα της ασφάλισης στην αρχαία Ελλάδα είναι προς περαιτέρω διερεύνηση στην οποίαν “προκαλεί” ο Μπαλόγλου να προχωρήσουν άλλοι ερευνητές. Σε αυτό το θέμα είναι σημαντική η συμβολή του. Επίσης, σε μεγάλο βαθμό η εν λόγω μελέτη αποτελεί μια προσεκτική και εμπειριστατομένη βιβλιογραφική επισκόπηση των ερευνών για την αρχαία ελληνική οικονομία και οικονομική σκέψη. Με τον τρόπο αυτό, ο αναγνώστης της εν λόγω μελέτης όσο ενημερωμένος και να είναι με τις οικονομικές ιδέες και προτάσεις των αρχαίων Ελλήνων, αποκομίζει και ενημερώνεται για νέες που εκπορεύονται όχι μόνο από την πρωτογενή, αλλά και την δευτερογενή βιβλιογραφία που “εξαντλητικά” εξετάζει και παραθέτει ο συγγραφέας.

Αναστάσιος Δ. Καραγιάννης
 Πανεπιστήμιο Πειραιώς
 Τμήμα Οικονομικής Επιστήμης

Σ . Α . Δ ρ α κ ό π ο υ λ ο ς , Α . Δ . Κ α ρ α γ ι ά ν η ς , Ιστορία της οικονομικής σκέψης: μια επισκόπηση. Σειρά: Επιστημονική βιβλιοθήκη. Σελ. 320, ISBN: 960-218-321-7

Η Ιστορία της Οικονομικής Σκέψης είναι ένας ευρύς κλάδος της Οικονομικής Επιστήμης που αρχίζει από τους αρχαίους χρόνους και τελειώνει στο πρόσφατο

παρελθόν. Είναι ένας κλάδος που συνεχώς διευρύνεται, αφού τα οικονομικά φαινόμενα και θέματα προσεγγίζονται από νέες πλευρές που σχετίζονται με τα σημερινά οικονομικά ενδιαφέροντα και προβλήματα. Η συνεχής αυτή διεύρυνσή του εμπλουτίζει τις γνώσεις των σπουδαστών των Οικονομικών, αυξάνει όμως το κόστος ευκαιρίας τους. Επειδή κατά γενική ομολογία δεν νοείται επιστημονικός τομέας χωρίς την Ιστορία του και επειδή κατά γενική εκτίμηση οι γνώσεις που προσφέρει αυτή είναι πολύτιμες, το βιβλίο αυτό αποτελεί μια επισκόπηση των σπουδαιότερων θεμάτων της Ιστορίας της Οικονομικής Σκέψης. Περιλαμβάνει τις σημαντικότερες ιδέες πρωτοπόρων θεωρητικών του παρελθόντος, οι οποίοι συνέβαλαν στην ανάπτυξη των συγχρόνων θεωριών και ιδεών. Στόχος είναι να μειωθεί το κόστος ευκαιρίας για τους σπουδαστές ώστε να αυξηθεί το ενδιαφέρον τους για την Ιστορία της Οικονομικής Σκέψης.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΣΕ ΑΡΙΘΜΟΥΣ (πλήρως δίγλωσση, ελληνικά και αγγλικά) ΠΑΗΡΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 384 ΣΕΛΙΔΩΝ ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΕΠΙΛΟΓΗ

Ελλάδα - Ευρωπαϊκή Ένωση, Δημογραφικά Στοιχεία, Εθνικοί Λογαριασμοί, Παραγωγικό Δυναμικό - Παραγωγή, Τιμές, Ισοζύγιο Πληρωμών, Εξωτερικό Εμπόριο, Νόμισμα και Πίστη, Δημόσια Οικονομικά, Κοινωνική Ασφάλιση, Υγεία, Εκπαίδευση, Κατανάλωση, Αγορά Εργασίας.

Μοναδική στον χώρο των οικονομικών δεδομένων και στοιχείων και πλήρως δίγλωσση (ελληνικά και αγγλικά) η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΣΕ ΑΡΙΘΜΟΥΣ καταγράφει με αναγνωρισμένη αξιοπιστία και πληρότητα την εξέλιξη όλων των τομέων της Ελληνικής Οικονομίας κατά τις τρεις τελευταίες δεκαετίες μέχρι σήμερα σε έναν και μόνον εύχρηστο τόμο. Στις σελίδες της περιλαμβάνονται 230 και πλέον πίνακες δεδομένων, διαχωρισμένοι σε 13 μεγάλες θεματικές ενότητες με συστηματική εσωτερική κατάταξη και με χρηστικό ευρετήριο ύλης. Επίσης υπάρχει ιδιαίτερη ενότητα, συγκριτική της Ελληνικής Οικονομίας με τις Οικονομίες των χωρών της Ε.Ε. στους πιο κρίσιμους τομείς. Όλες οι ενότητες συμπληρώνονται με χαρακτηριστικά διαγράμματα και είναι ενημερωμένες με όλα τα στοιχεία της τελευταίας περιόδου. (ALLMEDIA ΜΕΣΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ Α.Ε., Δορυλαίου 10-12, 115 21 Αθήνα, τηλ. +30 (210) 6401850, fax: +30 (210) 642 4850, e-mail: info@allmedia.gr).

«ΒΙΒΛΙΟ ΑΠΟΘΗΚΗΣ», Σύμφωνα με τον Ν. 3052/2002. Των κ.κ. Γ. Κεχρά, κοστολόγου, Γ. Μαυροκορδάτου, π. εφόρου, Δ. Παπαγιάννη, οικονομολόγου, Γ. Τροβά, Διευθυντή ΤΕΚ Υπουργείου Οικονομικών. Εκδόσεις Σάκκουλα. Σελίδες: ΧΛΠ + 481, Τιμή: 44,00 Ευρώ

Κυκλοφόρησε από τις «Εκδόσεις Σάκκουλα» Α.Ε. (Αθήνα - Θεσσαλονίκη) το βιβλίο των κ.κ. Ιωάννη Κεχρά, Κοστολόγου, Ιωάννη Μαυροκορδάτου, π. Εφόρου,

Δημήτρη Παπαγιάννη, Οικονομολόγου και Γρηγόρη Τροβά, Διευθυντή ΤΕΚ Υπουργείου Οικονομικών, με τίτλο «Βιβλίο Αποθήκης».

Η σωστή τήρηση του βιβλίου αποθήκης είναι απαραίτητη για την καλή πορεία μιας επιχείρησης, τόσο για λόγους εσωτερικής πληροφόρησης και εσωτερικού ελέγχου, όσο και για λόγους φορολογικού ελέγχου.

Το παρόν έργο έχει σαν στόχο την αναλυτική παρουσίαση όλων των ζητημάτων που αφορούν στο βιβλίο αποθήκης και την επίλυση των δυσχερειών που προκύπτουν κατά την τήρησή του.

Έτσι, αναλύει ζητήματα που αφορούν στην οργάνωση των αποθηκών, τον λογιστικό χειρισμό και τα παραστατικά που είναι απαραίτητα για τη σωστή τήρηση βιβλίου αποθήκης, την τήρηση αυτού από τα υποκαταστήματα και τις τεχνικές εταιρίες και πλήθος άλλα χρήσιμα θέματα (αντιμετώπιση πλεονασμάτων, ελλειμμάτων, καταστροφών κ.λπ.).

Ακόμη παρουσιάζει, επεξηγεί και αναλύει όλες τις νομοθετικές ρυθμίσεις και εξελίξεις που σημειώθηκαν στον τομέα της τήρησης του βιβλίου αποθήκης, ενώ παράλληλα πλαισιώνεται με χρήσιμα υποδείγματα καθώς και με πλούσια νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων, με αποφάσεις του Εθνικού Συμβουλίου Λογιστικής καθώς και με εγκυκλίους και αποφάσεις του Υπουργείου Οικονομικών, με συνέπεια να προσεγγίζει από όλες τις πλευρές το αντικείμενό του.

Το όλο έργο συμπληρώνεται με αναλυτικό αλφαβητικό ευρετήριο των περιλαμβανομένων θεμάτων και όρων, ώστε να διευκολύνεται ο αναγνώστης στην ανεύρεση του ζητουμένου θέματος.

Απευθύνεται τόσο στους φοροτεχνικούς και φορολόγους, όσο και στα στελέχη των επιχειρήσεων και καταβλήθηκε προσπάθεια, ώστε η παρουσίασή του να είναι απλή και κατανοητή, για να διαβάζεται από όλους, ασχέτως επιπέδου λογιστικών γνώσεων ή εμπειρίας.

J a c q u e s D e r r i d a , Πέραν του κοσμοπολιτισμού. Σειρά: ΓΛΩΣΣΑ - ΘΕΩΡΙΑ - ΠΡΑΞΗ. Μετάφραση - Επιμέλεια - Πρόλογος: Βαγγέλης Μπιτσώρης. Σελ. 256, ISBN: 960-218-314-4

Προ ολίγου καιρού έφυγε από τη ζωή ο Γάλλος φιλόσοφος Ζακ Ντεριντά, ένας από τους μεγαλύτερους φιλοσόφους της εποχής μας. Στις εκδόσεις Κριτική κυκλοφόρησε πρόσφατα το βιβλίο του *Πέραν του Κοσμοπολιτισμού*, σε μετάφραση Βαγγέλη Μπιτσώρη, που πραγματεύεται το επίκαιρο ζήτημα των πολλών όψεων της μετανάστευσης.

Το βιβλίο του Ζακ Ντερριντά *Πέραν του Κοσμοπολιτισμού* αποτελείται από επτά αυτόνομα κείμενα, τα οποία πραγματεύονται έννοιες και προβλήματα που δεσπόζουν αφ' ενός στη σύγχρονη πολιτική φιλοσοφία, αφετέρου στη σημερινή παγκόσμια κοινωνικο-πολιτική σκηνή: κυριαρχία, ιδιότητα του πολίτη, δημοκρατία (*démocratie*) και δημοκρατική πολιτεία (*république*), κοινοτισμός και ρεπουμπλικανισμός, φιλοξενία και δικαίωμα ασύλου, εργαζόμενοι «χωρίς χαρτιά», ζωικότητα και ανθρωπινότητα, δικαιώματα του ανθρώπου, έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, νέο διεθνές δίκαιο και νέοι δικαιοίκοι θεσμοί, συγχώρηση, θανατική ποινή, παγκοσμιοποίηση, πραγματική και δυνητική εργασία, πόλεμος και ειρήνη, κ.ά.

Ωστόσο, όλα τα κείμενα συνδέονται άμεσα μεταξύ τους μέσω της κυρίαρχης έννοιας του κοσμοπολιτισμού. Αυτό δηλώνει άλλωστε ο τίτλος του βιβλίου, τον οποίον επέλεξε ο ίδιος ο Ζακ Ντερριντά ειδικά για την ελληνική έκδοση. Η ντερριντιανή αποδομητική θεώρηση του κοσμοπολιτισμού είναι διπλή: αφ' ενός επαναεπιβεβαιώνει τις θετικές πλευρές της κληρονομιάς του κοσμοπολιτισμού, κυρίως του καντιανού, που συνδέεται άμεσα με την έννοια της κρατικο-εθνικής κυριαρχίας και της ιδιότητας του πολίτη, αφ' ετέρου οραματίζεται την υπέρβαση αυτού του κοσμοπολιτισμού μέσω της συγκρότησης μιας νέας δημοκρατικής Διεθνούς πέραν του κράτους - έθνους, ακόμη και της ιδιότητας του πολίτη.

Τα κείμενα του Ντερριντά συνοδεύονται από πρωτογενείς εκτεταμένες σημειώσεις του που διασαφηνίζουν επίμαχες ή σημαντικές λέξεις, φράσεις, έννοιες και θεματικές μέσω συναφών μεταφρασμένων αποσπασμάτων από άλλα έργα του. Ο μεταφραστής Βαγγέλης Μπιστώρης επέλεξε και τα κείμενα.

Ο Ζακ Ντερριντά γεννήθηκε στις 15 Ιουλίου 1930, στο Ελ - Μπιάρ, κοντά στο Αλγέρι, από Εβραίους γονείς. Το 1949 έρχεται στο Παρίσι για να σπουδάσει φιλοσοφία στη Σορβόνη (1960 - 64), εν συνεχεία στην Ecole normale supérieure (1964-1984) και τέλος στην Ecole des hautes études en sciences sociales (1984-). Είναι συνιδρυτής του Collège international de philosophie. Το 1967 δημοσιεύονται τα βιβλία του *Η γραφή και η διαφορά*, *Η φωνή και το φαινόμενο*, *Περί Γραμματολογίας* μέσω των οποίων συγκροτείται η ντερριντιανή σκέψη ως αποδόμηση. Μεταξύ των πολυαριθμών έργων που ακολουθούν, παραθέτουμε τα ακόλουθα που έχουν αμεσότερη σχέση με το *Πέραν του κοσμοπολιτισμού*.

L' autre cap (1991), *Φαντάσματα του Μαοξ* (1993), *Politiques de l' amitié* (1994), *É Force de loi* (1994), *De l' hospitalité* (1997), *De quoi demain...* (με την Elisabeth Roudinesco) (2001), *L' Université sans condition* (2001), *Απροϋπόθετο ή κυριαρχία. Το πανεπιστήμιο στα σύνορα της Ευρώπης* (2002), *Marx & Sons* (2002), *Vooyous* (2003).

ΟΔΗΓΙΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

INSTRUCTIONS TO AUTHORS

ΟΔΗΓΙΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Το περιοδικό ΣΠΟΥΔΑΙ δημοσιεύει άρθρα το περιεχόμενο των οποίων εμπίπτει στο γνωστοζόμενο αντικείμενο της Οικονομικής Επιστήμης, της Διοικήσεως των Επιχειρήσεων, της Στατιστικής, της Επιχειρησιακής Έρευνας και της Ασφαλιστικής Επιστήμης και αναφέρεται στις βιβλιογραφικές ηλεκτρονικές αναφορές (indexing and abstracting) της American Economic Association (JEL). Τα άρθρα αυτά πρέπει να έχουν πρωτοτυπία και να είναι προϊόντα υψηλού επιπέδου αναλύσεως και ανεξάρτητης θεωρητικής ή εμπειρικής έρευνας του αρθογράφου και να μην έχουν δημοσιευθεί ή υποβληθεί για δημοσίευση αλλού (το τελευταίο αυτό βεβαιώνεται με επιστολή του αρθογράφου). Οι συγγραφείς θα πρέπει να δίδουν ορθή και σαφή διατύπωση της γλώσσας, είτε γραφόμενος στην ελληνική είτε στην αγγλική. Η διαδικασία και οι προϋποθέσεις υποβολής άρθρων είναι οι παρακάτω:

1. Το άρθρο υποβάλλεται σε τρία αντίτυπα δακτυλογραφημένα με περιθώριο αριστερά 3 cm και μέγεθος σελίδας A4 (τυπωμένη μόνον η μία όψη) και με αριθμό σελίδων που δεν υπερβαίνει τις 25. Τα άρθρα πρέπει να είναι γραμμένα στην Ελληνική ή Αγγλική και να έχουν abstract στην αγγλική γλώσσα (περίληψη έως 120 λέξεις), εντός του οποίου θα αναφέρεται και ο τίτλος του άρθρου στην Αγγλική. Το abstract πρέπει να εμφανίζεται πριν από την εισαγωγή. Οι συγγραφείς πρέπει να υποβάλουν ένα ηλεκτρονικό αντίγραφο του άρθρου τους με την τελευταία έκδοση του κειμένου τους. Το ηλεκτρονικό αντίγραφο πρέπει να αντιστοιχεί πλήρως στην έντυπη μορφή του άρθρου και να είναι συμβατό ηλεκτρονικού συστήματος (π.χ. WORD for WINDOWS).
2. Στο σώμα του άρθρου (και μόνο στο ένα αντίτυπο) να υπάρχει ο τίτλος του άρθρου ευκρινώς, το ονοματεπώνυμο του συγγραφέα και το Ίδρυμα στο οποίο εργάζεται, στα υπόλοιπα δύο θα αναφέρεται μόνον ο τίτλος. Επίσης θα πρέπει στο σώμα του άρθρου (στο τέλος της 1ης σελίδας), να εμφανίζεται ο κωδικός ταξινόμησης του γνωστικού αντικείμενου σύμφωνα με την ταξινόμηση (classification) του JEL (η οποία περιέχεται στο τεύχος 3-4 του τόμου 42, Ιουλ.-Δεκ. 1992).
3. Αναφορά ευχαριστιών ή πρωτογενούς πηγής προέλευσης του άρθρου θα γίνεται με αστερίσκο σε υποσημείωση στο κάτω μέρος της πρώτης σελίδας και μόνο στο ένα αντίτυπο από τα τρία (εκείνο το οποίο περιέχει και το όνομα του συγγραφέα).
4. Το ονοματεπώνυμο, το πατρώνυμο, ο τίτλος του άρθρου, η πλήρης διεύθυνση, το τηλέφωνο, το Ίδρυμα (Σχολή, Ινστιτούτο, Κέντρο κ.λπ.) στο οποίο εργάζεται ο αρθογράφος και κάθε άλλη πληροφορία, θα περιέχονται σε ξεχωριστή σελίδα που θα συνοδεύει το άρθρο, στην αγγλική και στην ελληνική γλώσσα.
5. Οι πίνακες να είναι καθαρογραμμένοι με τίτλο και συνεχή αρίθμηση (π.χ. Πίνακας 1, ...), το σχήμα των οποίων να μην υπερβαίνει εκείνο της σελίδας και να τοποθετούνται στο τέλος του άρθρου πριν από τις υποσημειώσεις (notes), υπό την μορφή παραρτήματος (Appendix).
6. Τα σχεδιαγράμματα να απεικονίζονται σε ειδικό διαφανές χαρτί με ονιζική μελάνη, με τίτλο (αρίθμηση σελίδας και συνεχή αρίθμηση σχεδ/τος π.χ. Σχεδιάγραμμα 1, ...) σε ξεχωριστή σελίδα.
7. Οι παράγραφοι και υποπαραγράφοι πρέπει να είναι αριθμημένες με αραβικούς αριθμούς, αρχίζοντας την αρίθμηση από την εισαγωγή π.χ., 1, 1.1, 1.2., 2, 2.1, 2.1.1.
8. Κάθε άρθρο θα συνοδεύεται από βιβλιογραφία άμεσα σχετική με το περιεχόμενο του άρθρου. Οι υποσημειώσεις θα έχουν συνεχή αρίθμηση παρουσιαζόμενες στο τέλος του άρθρου και πριν από την βιβλιογραφία.
9. Οι έχοντες σημασιών τύποι (formulae) πρέπει να έχουν συνεχή αρίθμηση στο δεξιό μέρος της σελίδας, όπως (1), (2) κ.λπ.
10. Οι βιβλιογραφικές παραπομπές στο κυρίως κείμενο θα αναφέρουν το όνομα του συγγραφέα, το έτος και την σελίδα ως εξής: (Mundell R. 1968, σελ. 28). Οι βιβλιογραφικές αναφορές στην τελευταία σελίδα του άρθρου θα γράφονται με αλφαριθμητική σειρά ως εξής: Για τα βιβλία: π.χ. Mundell R. (1968), *International Economics*, The Macmillan Co. Για τα άρθρα: π.χ. Fleming J.M. (1962), *Domestic Financial Policies Under Flexible Exchange Rates*, *International Monetary Fund Staff Papers*.
11. Άρθρα τα οποία δεν πληρούν τις παραπάνω προϋποθέσεις απορρίπτονται ή επιστρέφονται για διόρθωση ή αναμόρφωση.
12. Η υποβολή κάθε άρθρου συνεπάγεται την καταβολή με ταχυδρομική επιταγή 70 ΕΥΡΩ για διάφορα έξοδα, πληρωτέον στο: Κέντρο Ερευνών Πανεπιστημίου Πειραιώς (Κ.Ε.Π.Π.), Υψηλάντων 130, Πειραιάς, 185 32 (Τηλ. 210.41.42.622 - Fax: 210.41.42.629). Τα άρθρα θα υποβάλλονται στην διεύθυνση: Καθηγήτρια Σ. Σαραντινή, Περιοδικό ΣΠΟΥΔΑΙ, Μ. Καραολή & Α. Δημητρίου 80, 185 34 Πειραιά (Τηλ. 210.41.42.296, Fax: 210.41.42.336, e-mail: spoudai@unipi.gr)
13. Τα υποβαλλόμενα άρθρα, εφόσον πληρούν τις παραπάνω προϋποθέσεις, προσοθούν να μεριάζονται για κρίση. Άρθρα τα οποία δεν πληρούν τις απαιτήσεις υψηλού μεθοδολογικού, αναλυτικού και ακαδημαϊκού επιπέδου και πρωτοτυπίας απορρίπτονται εξ υπαρχής από την Σύναξη.
14. Η Σύναξη του Περιοδικού ουδεμία υποχρέωση έχει για δημοσίευση των υποβαλλόμενων άρθρων και τα χειρόγραφα που δεν δημοσιεύθηκαν δεν επιστρέφονται. Ο συγγραφέας ειδοποιείται για την αποδοχή ή μη του άρθρου του ή αζόμην για την αποδοχή με υποχρέωση ανταποκρίσεως σε διορθώσεις ή υποδείξεις των κριτών και της Σύναξης. Επίσης ο συγγραφέας διορθώνει τα δοκίμια που του αποστέλλονται, χωρίς να κάνει προσθήκες, αλλαγές ή ανασελιδώσεις του κειμένου. Η μη έγκαιρη επιστροφή των δοκίμιων συνεπάγεται την μη συμπερίληψη του άρθρου στο υπό έκδοση τεύχος.

INSTRUCTIONS TO AUTHORS

The “SPOUDAI” publishes articles the context of which falls into the subject of Economics, Business Administration, Statistics and Operational Research and is indexed and abstracted in the electronic bibliographies of the American Economic Association. Each article is required to be original work of a higher level of analysis and of an independently theoretical or empirical research of the author which has not been published previously or is not currently being considered for publication else-where (confirmed by a letter). The following procedure and conditions for the article’s submission should be taken into consideration:

1. Each article is submitted in three copies with a left margin of 3 cm. Type on only one side of an A4 paper. The number of pages should not exceed 25. The articles must be written either in Greek or in English and contain an abstract (written in English) not exceeding 120 words.
Authors should submit an electronic copy of their paper with the final version of the manuscript. The electronic copy should match the hardcopy exactly and be compatible with WORD 97 or later.
2. The title of the article, the name and surname of the author / authors and the institution should be clearly indicated and appear along with the corpus of it (only in one copy). In the other two copies of the article only the title of the article should appear. In the corpus of the article (at the bottom of the first page), the code of classification of the submitted article should appear according to the classification of JEL (which appears in Vol. 42, No 3-4, Jul.-Dec. 1992).
3. Acknowledgments or references of the original source of the article should be denoted by an asterisk at the bottom of the first page (only in the copy in which the author’s full name appears according to the classification of JEL).
4. The name, surname, full address, the Institution (School, Research Center, etc.) in which the author works, his telephone number and any relevant information should be included in a separate page which will accompany the article.
5. Tables should be written clearly, with a title (heading) and numbering, the shape and size of which should not overpass that of a page and should appear in the form of appendices, before footnotes.
6. Graphs (figures and illustrations) should be drawn (illustrated) in indian ink on a special transparent paper numbered consequently.
7. Paragraphs must be numbered by arabic numbers (starting from introduction) e.g. 1, 1.1., 1.1.2., 2.1., 2.1.1.
8. Each article should be accompanied by the bibliography directly relevant to the subject of the article. Footnotes should be consecutively numbered, appearing at the end of the article, before bibliography.
9. The important formulae should have a consecutive numbering on the right hand side of the page, such as (1), (2) and so on.
10. Quotations cited in the main text refer to the surname of the author, year of the publication and page numbers, such as: (Mundell R., 1968, page: 28). Bibliographical references on the last page of the article should be written in alphabetical order, as follows: *For books:* e.g. Mundell R. (1968), *International Economics*, The Macmillan Co. *For articles:* Fleming J.M. (1962), “Domestic Financial Policies Under Flexible Exchange Rates”, *International Monetary Fund*, Staff Papers.
11. Failure to comply with the above terms will result in the rejection of the articles or their return in order to be corrected or reformed.
12. Each article’s submission implies a payment of 70 Euros for various expenses, independently of its acceptance for publication or not, payable to the: Research Center of the University of Piraeus, 130, Ipsilandou Str., Piraeus, 185 34, Greece (Tel. 210 4142622, Fax: 210 4142629). Articles should be submitted to the following address: Professor S.A. Sarantides, Periodiko “SPOUDAI”, 80, Karaoli and Dimitriou str., Piraeus, 185 34, Greece, (Tel: 210 4142296, Fax: 210 4142336, e-mail: spoudai@unipi.gr).
13. Those of the submitted articles that fulfil the above conditions are forwarded to unknown referees for judgement, otherwise they are rejected by the Editor.
14. The editorial board has no obligation to publish the submitted articles and the manuscripts which have not been published are not returned. The author is informed about the acceptance or not of his/her article or about the acceptance with obligation to respond to corrections and proposals of the referee and the editorial board. The author also corrects the proofs which are sent to him without adding, changing or repaging the text. Failure to a timely return of the proofs implies that the article will not be included in the current issue.

ΣΠΟΥΔΑΙ / SPOUDAI

Editor: Prof. **STYLIANOS A. SARANTIDES**

Associate Editor: Associate Prof. **YANNIS A. POLLALIS**

Secretariat: **PETROULA BON**

Advisory Editors

- Charalambos Aliprantis**, Purdue University
George Alogoskoufis, Athens University of Economics and Business
Theodore Artikis, University of Piraeus
George Avlonitis, Athens University of Economics and Business
Franciscos Batzias, University of Piraeus
Theophanis Benos, University of Piraeus
George Bitros, Athens University of Economics and Business
Nicholas Blesseos, University of Piraeus
Sophocles Brissimis, University of Piraeus
Constantine Delis, University of Piraeus
George Demopoulos, Athens University of Economics and Business
George Diakogiannis, University of Piraeus
Constantine Drakatos, Member of the Athens Academy
George Drakos, University of Piraeus
Emmanuel Drandakis, Athens University of Economics and Business
Sophia Eustratoglou-Todoulou, Agricultural University of Athens
Theodore Georgakopoulos, Athens University of Economics and Business
Nicholas Ghiannakopoulos, University of Piraeus
Dionyssios Glykopantis, City University, London
Michael Hadziprokopiou, University of Macedonia
George Karathanasis, Athens University of Economics and Business
Sotiris Karvounis, University of Piraeus
Theodore Katsanevas, University of Piraeus
Markos Koutras, University of Piraeus
Theodore Lianos, Athens University of Economics and Business
Spyros Lioukas, Athens University of Economics and Business
Anastasios Malliaris, Loyola University of Chicago, U.S.A.
Michael Papadakis, University of Piraeus
Panagiotis Papaioannou, University of Piraeus
Panos Pashiardes, University of Cyprus
Gregory Prastacos, Athens University of Economics and Business
Euth. Pournarakis, Athens University of Economics and Business
Theodore Skountzos, University of Piraeus
Nikolaos Travlos, Athens Laboratory of Business Administration
Angelos Tsaklanganos, University of Thessaloniki
Giannis Vavouras, Panteion University
Eudokia Xekalaki, Athens University of Economics and Business
Demetrios Xouris, University of Macedonia
Nicholaos Yiannelis, University of Illinois, U.S.A.